

Vzdělávací oblast: Jazyk a jazyková komunikace

Stupeň základního vzdělávání: 1.

Vzdělávací obor: Český jazyk a literatura

Tématický okruh: Literární výchova

Téma: Věci a lidé kolem nás

Zpracovala: Mgr. Růžena Bětíková

Datum vzniku: srpen 2011

Ročník: 4.

Anotace: Pracovní list slouží k testování a ověření znalostí žáků z oblasti dětské literatury. Pracovní list může být použit pro individuální i skupinovou práci.

Úkol: Přečti si úryvek z knížky a přiřaď správného autora s názvem jeho díla, jméno spisovatele a název knížky připiš pod úryvek. Jeden z úryvků není v obrázkové nápovědě. Poznáš jej a doplníš tyto údaje?

1/

„Kluci,“ řekl, „kluci! Vykašlete se na Vilíka a pojd'te se kouknout! Takovou holku jste ještě neviděli!“ Dal se do smíchu a plácal se do kolenou. Ostatní kluci se v okamžiku shlukli kolem zrzavé holky. Vilík si mezitím utíral slzy a opatrně odešel k Tomíkovi. „Koukněte se na ty vlasy! Je jako liška! A ty boty, pokračoval Bengt. „Nepůjčila bys mi jednu? Rád bych se projel po řece a nemám loď.“

2/

Když Bobeš uviděl, jakou štědrou koledu jim přinášejí, tak se radostně rozčílil, že zapomněl polidsku mluvit a zamečel po kozlovsku: „Mééé!“ Všichni se tomu dali znova do hlučného smíchu a panímáma Bubeníková na Bobeše zahrozila: „Kdepak, Bobeši, to není všechno jen tvé! Snad také něco dopřeješ Pepíkovi a kocourkovi?“ „I to víte, že jo, panímámo!“ omlouval se Bobeš. To já jsem se jen tak z radosti zapomněl!“

3/

Kočky, věděl jsem, že je velice zle, ale nemohl jsem se ani hnout. Čuměl jsem na tu tlamičku, která pořád říkala: „Sssseknu.“ „A nesekneš!“ zachrochtal, zafuněl nějaký hlas. Pak to chruplo a hlavička klesla k zemi. Vidím, že za tou hlavičkou je zakousnutý dlouhý špičatý rypáček a za tím rypáčkem a kolem něho samé pichláky. „Kdopak jsi?“ ptám se. „Já jsem Franta Šramota.“

4/

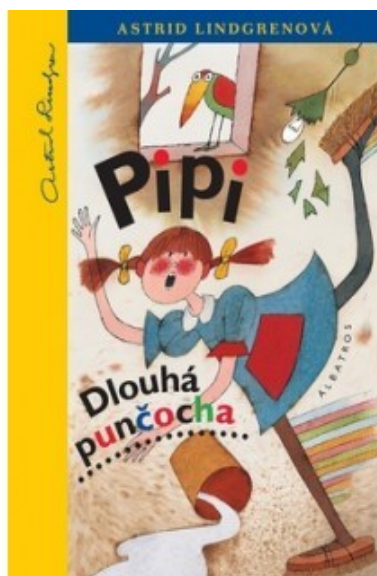
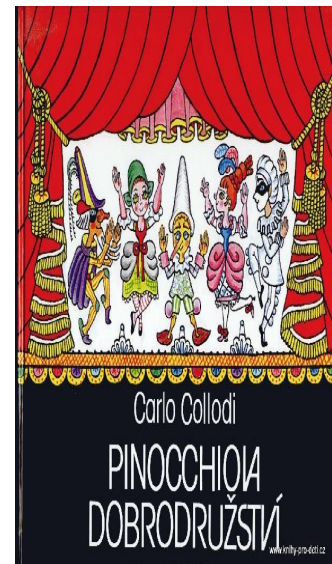
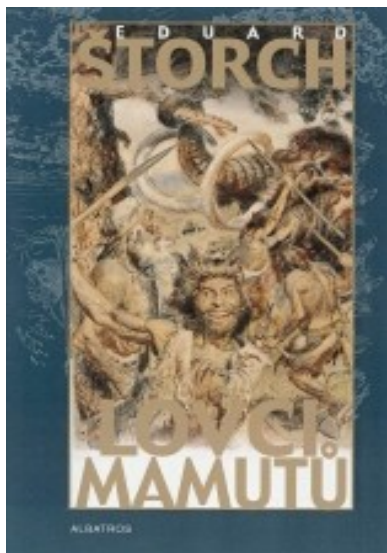
„Heleďme se, copak jsi zač?“ Jsem mluvící cvrček a bydlím v této světnici už přes sto let.“ „Ale teď je světnička má“, řekl panáček, „a chceš-li mi opravdu udělat radost, koukej se bez dlouhých cavyků honem scvrknout!“ „Nepůjdu odtud dříve,“ odpověděl cvrček, „dokud ti nepovím velkou pravdu.“ „Tak mluv, ale rychle!“ „Běda chlapcům, kteří neposlouchají a svévolně opouštějí otcovský dům. Nikdy se jim na tomto světě nepovede dobře, dříve nebo později toho budou trpce litovat.“

5/

Lov se jim nepovedl. Veverčák chňapl rukou a chytil velikou luční kobylku. Hbitě odtrhl krovky s křídly a snědl ji. Kopčem si setřel pot z obličeje, neboť jej štípal v očích, a díval se zpět na pahorek, kde zůstaly hrající si děti. Tam se něco děje. Oba hoši stojí nepohnutě s otevřenými ústy.

6/

„Ale vtom již hospodář pootevřel dveře a vidí Barbuchu, jak nabírá. Vjela do něho naráz přenáramná odvaha a hned šlapal na celou šlapku a dupal, nu, jak dupají rychtáři. Barbucha ještě vrněl, že nezná než medvěda s medvěďárem, a pantáta byl už u něho. Vzal ho za uši a zvedl nešťastníka jako zajíčka.

Správné řešení: 1- Pipi dlouhá punčocha /Astrid Lindgrenová/
2- Mikeš /Josef Lada/
3- Z deníku kocoura Modroočka /Josef Kolář/
4- Pinocchiova dobrodružství /Carlo Collodi/
5- Lovci mamutů / Eduard Štorch/
6- Kubula a Kuba Kubikula /Mladislav Vančura/

Použité zdroje:

Vančura, V.: Kubula a Kuba Kubikula. Praha, Albatros 2005
Kolář, J: Z deníku kocoura Modroočka. Praha, Albatros 2005
Fialová, Z.: Čítanka s literární výchovou. Olomouc, Moby Dick 1997
Štorch, E.: Lovci mamutů. Praha, Albatros 1982